

Can Maltes

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Rimbles, 40 - Zona de Banyamars
Emplaçament A la banda de llevant de la vall de Can Rimbles, damunt de la Quintana de Can llibre
Alçada: 247m

Coordenades:

Latitud: 41.59207
Longitud: 2.46199
UTM Est (X): 455160
UTM Nord (Y): 4604626

Classificació

Número de fitxa 08075-116
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII/XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 000112300DG50D
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 13/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada formada per tres cossos adossats que li proporcionen una planta irregular. El volum principal és rectangular, amb la coberta de teula àrab de quatre vessants i el carener paral·lel a la façana principal. Consta de planta baixa i pis. La façana principal, orientada a llevant, presenta un portal d'accés reformat d'obertura rectangular, amb un arc de mig punt adovellat superior i els brancals bastits amb el mateix revestiment que cobreix el parament. Damunt de l'obertura hi ha un plafó rectangular amb la següent inscripció: "CA N'ALBANELL-MALTES-REIG. RESTAURADA EL 1965 PER CARME TOBELLA BOET". La resta d'obertures són rectangulars, les finestres amb els ampits de ceràmica. L'altre volum està adossat a la façana de migdia, presenta una coberta de teula àrab de quatre vessants i està distribuït en tres nivells. Les obertures, que són rectangulars, tenen les mateixes característiques tipològiques que les del volum principal. Ambdós volums tenen els paraments arrebossats i emblanquinats, amb les cantoneres embellides amb carreus de pedra i ràfecs de teula àrab. Adossat a la banda de tramuntana del conjunt hi ha un darrer cos rectangular, amb coberta de teula àrab d'un sol vessant i organitzat en dos nivells. Davant de la façana de llevant del volum principal hi ha un cos auxiliar aïllat i una gran bassa de planta rectangular reconvertida en piscina. Darrera d'aquests elements hi ha una era de planta quadrada bastida amb cairons i delimitada per un mur de poca alçada de paredat. Al seu costat també hi ha una destacable alzina.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'edifici: ca n'Albanell, can Reig. Les imatges han estat extretes de l'Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius, elaborat per la Diputació de Barcelona l'any 2005.

Història

La primera referència documental de la masia la trobem en el fogatge de l'any 1497, en el que apareix el topònim "Maltes". Posteriorment, en el fogatge de l'any 1515, es menciona en Joan Maltes i, en el de l'any 1553, apareix novament el nom "Maltes". Poc després, en una relació de masos del terme de Dosrius i Canyamars ("Individuació de tots los masos que componen lo terme y Parroquies de Dosrius y Canyamas ab las casas y terras que son continuades en lo de capbreu del 1570"), hi apareix en "Bartomeu Oller, alias Maltas, com a usufructuari i Antònia sa muller com a propietària confessaren tot el seu mas". Finalment, dins del segle XVI, en una altra relació de masos de la parròquia de Dosrius i Canyamars que no està datada, hi consta "lo Mas Maltas i terres". Durant el segle XVIII, les referències al cognom Maltes continuen. Així doncs, en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars datada l'any 1779, hi apareixen en Domingo Maltas i Esteve Maltas. Poc després, en les llibretes per cobrar "Lo Reial Catastro de Dosrius y Cañamas" de l'any 1786, i en les posteriors fins l'any 1792, hi apareix novament el nom "Maltas". Dins del segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. I, finalment, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, hi consta que l'any 1897 existia una casa anomenada "Maltas" dins del veïnat de Canyamars. Des de finals del segle XIX i fins a finals del segle XX, la masia fou propietat de la família Tobella. La placa de ceràmica present a la façana principal fa referència a una restauració de l'edifici duta a terme l'any 1965 per aquesta família. Segons les fonts orals, a la masia hi hagueren masovers fins ben entrat el segle XX. Pel que sembla, l'edifici està segregat en tres habitatges. En darrer terme, cal mencionar que en una de les façanes de l'edifici hi ha una llinda d'una petita finestra gravada amb l'any 1733. Aquesta referència, però, no s'ha pogut documentar durant la feina de camp.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.47/127. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. SUBIÑÀ I COLL, Enric (2017). "Dosrius i Canyamars a l'edat mitjana. Una terra de pagesos". Duos Rios, núm. 3, p. 27.

